

Sygnatura akt II K 720/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śl. II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: **SSR Anna Kudryńska**

Protokolant: Amelia Chmielecka

Przy udziale Prokuratora Danuty Hołubowicz z Prokuratury Rejonowej w Ząbkowicach Śląskich

po rozpoznaniu w dniach: 11.02.2014r., 04.03.2014r., 31.03.2014r., 23.04.2014r., 21.05.2014r., 09.06.2014r.

sprawy

J. O.

syna S. i J. z domu N.

urodz. (...) w miejscowości N.

oskarżonego o to, że:

I. w nocy z 20 na 21 września 2013 r. w miejscowości Z. woj. (...) po uprzednim wyważeniu zamka w drzwiach garażowych wszedł do jej wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz samochodowy marki B., oraz elektronarzędzi w postaci dwóch wiertarek marki (...), szlifierki na stojaku, szlifierki kątowej, kluczy, wkrętowiertarki, komplet kluczy i wkrętarek w walizce o łącznej wartości 3000 zł na szkodę S. G. (1)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

II. w nocy z 20 na 21 września 2013 r. w miejscowości Z. woj. (...) po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej drzwi garażu wszedł do jej wnętrza a następnie w zaparkowanym tam samochodzie osobowym marki F. (...) nr rej. (...) wybił szybę w prawych przednich drzwiach a następnie wyłamał zamek w schowku i po splądrowaniu nic nie zabrał, czym działał na szkodę Z. N.

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

III. w nocy z 18 na 19 października 2013 r. w miejscowości L. woj. (...) po uprzednim wyważeniu drzwi do budynku mieszkalnego w fazie budowy wszedł do jej wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia płytek podłogowych w ilości 40 m², kabiny prysznicowej, baterii prysznicowej, grzejnika rurkowego łazienkowego oraz 4 kompletów klamek o łącznej wartości 3500 zł na szkodę M. K.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

IV. w okresie od 09 listopada 2013 r. do 16 listopada 2013 r. w miejscowości L. woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru zabrał w celu przywłaszczenia piłę spalinową marki S., wyrzynarkę, szlifierkę kątową wkrętarce akumulatorową o łącznej wartości 750 zł na szkodę J. T. (1)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

V. w okresie od 22 lutego 2013 r. do 16 października 2013 r. w miejscowości L. woj. (...) dokonał kradzieży energii elektrycznej poprzez całkowite pominięcie układu pomiarowego na szkodę Zakładu (...) w D.

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk

I. Oskarżonego J. O. uniewinnia od popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt I, II, III części wstępnej wyroku i w tym zakresie koszty postępowania przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

II. Oskarżonego J. O. w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie IV części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że: w okresie od dnia 12 listopada 2013 r. do dnia 14 listopada 2013 r. w miejscowości O. woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia w postaci: szlifierki kątowej o nazwie B. & D. CD 115, piły spalinowej S. (...) nr D – (...), wyrzynarki o nazwie B. & D. KS 480 PE oraz wkrętarki akumulatorowej S. z dwoma bateriami i ładowarką o łącznej wartości około 750 złotych na szkodę J. T. (1), to jest uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynu stanowiącego występki z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 284 § 2 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. Oskarżonego J. O. w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie V części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że: w okresie od maja 2013 r. do 16 października 2013 r. w miejscowości L. woj. (...) poprzez całkowite pominięcie układu pomiarowego dokonał kradzieży energii elektrycznej o nieustalonej bliżej wartości jednakże nie mniejszej niż 323,16 złotych, czym działał na szkodę Zakładu (...) w D. tj. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynu stanowiącego występki z art. 278 § 5 w zw. z § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 5 w zw. z § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy oskarżonemu wymierzone kary pozbawienia wolności i orzeka karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. Na podstawie art. 16 ust. 2 i 3 oraz art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058 z późn. zm.) w zw. z § 14 ust. 2 pkt 3, § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. M. kwotę 619, 92 (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) złotych tytułem kosztów nieopłaconej w całości ani w części pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VI. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, w tym opłaty, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 720/13

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego na rozprawie postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2013r. J. O. mieszkał razem ze swoją konkubiną K. L. w L. pod nr(...). Zajmowali oni mieszkanie należące do matki K. L., które znajduje się w wielorodzinnym bloku mieszalnym.

W dniu 22 lutego 2013 r. z uwagi na zadłużenie firma (...) SA, Oddział w W., Zakład (...) w D. dokonał demontażu licznika energii elektrycznej. Od tego czasu mieszkanie pozbawione było prądu.

W maju 2013 r. miało urodzić się dziecko J. O. i K. L.. W związku z tym oskarżony na początku maja 2013 r. dokonał nielegalnego podłączenia energii elektrycznej. Na tablicy przelicznikowej podłączył ze sobą przewody wewnętrznej linii zasilającej z przewodami instalacji odbiorcy mieszkania i poprzez całkowite pominięcie układu pomiarowego pobierał energię elektryczną dostarczaną przez (...) SA, Oddział w W., Zakład (...) w D.. Nielegalny pobór energii elektrycznej trwał do dnia kontroli przeprowadzonej przez pracowników firmy (...) SA, Oddział w W., Zakład (...) w D.: T. G. i T. W. tj. do 16 października 2013 r. Podczas kontroli pracownicy ujawnili nielegalny pobór energii elektrycznej. Kradzież energii przebiegała w ten sposób, że przewody linii zasilającej były skręcone z instalacją zalicznikową i wszystkie urządzenia w mieszkaniu były bez pomiaru. Wartość nielegalnie pobranej energii elektrycznej naliczonej zgodnie z (...) SA z siedzibą w K. opublikowaną w Biuletynie Branżowym (...) z dnia 17 grudnia 2012 r. w okresie od maja 2013r. do dnia 16 października 2013r. wyniosła 323,16 złotych.

Dowód:

- zeznania T. G. k. 130 – 130v, 236v – 237;
- częściowo wyjaśnienia J. O. k. 88 – 89, 145 – 146, 219v – 220, 330;
- upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr (...) k. 137;
- protokół kontroli nr (...) wraz z załącznikami k. 138-141;
- pismo (...) SA, Oddział w W., Region (...) w D. z dnia 28.03.2014 r. wraz z kalkulacją nr 41 dotyczącą opłat za nielegalny pobór energii elektrycznej k. 296 – 297.

W dniu 20 września 2013 r. około godziny 20.00 S. G. (1) zaparkował w garażu położonym w Z. na ul. (...) swój samochód marki V. (...) o nr rej. (...). Wychodząc zamknął drzwi garażu i udał się do domu. Nie zamknął auta. Tego samego dnia samochód marki F. (...) o nr rej. (...) w garażu na ul. (...) w Z. pozostawił Z. N.. Garaż zamknął na kłódkę i szedł się do domu.

W dniu 21 września 2013 r. w godzinach rannych Z. N. udał się do swojego garażu. Na miejscu zastał otwarte drzwi, kłódka w drzwiach była zerwana. W środku zauważył wybitą szybę w aucie i wyłamany schowek w aucie. Tego samego dnia około godziny 10.30 także S. G. (2) udał się do swojego garażu. Gdy chciał otworzyć drzwi, okazało się, że garaż jest otwarty, a zamek w drzwiach garażowych jest wyważony. Mężczyzna po wejściu do środka zauważył brak narzędzi: w postaci dwóch wiertarek marki (...), szlifierki na stojaku, szlifierki kątovej, kluczy, wkrętowiertaki, kompletu kluczy i wkrętarek w walizce o łącznej wartości około 3000 zł, które przechowywał w tym pomieszczeniu. W samochodzie nie było również radioodtwarzacza samochodowego marki B..

W dniu 21 września 2013 r. Z. N. i S. G. (2) zawiadomili o zdarzeniu Policję. W trakcie oględzin ujawniono i zabezpieczono ślady linii papilarnych. Zabezpieczone ślady nie nadawały się jednak do identyfikacji. Nie odnaleziono także skradzionych rzeczy należących do S. G. (2).

Dowód:

- zeznania S. G. (2) k. 20 – 20v, 235 – 235v;
- zeznania Z. N. k. 24 – 25v, 236 – 236v;
- zeznania K. C. (1) k. 301v;
- zeznania G. C. (1) k. 301v – 302;
- protokół oględzin miejsca kradzieży do garaży wraz z materiałem poglądowym k. 28 – 35v;

- pisemna opinia nr (...) z zakresu badań daktyloskopijnych k. 316 – 319.

W dniu 19 października 2013 r. do budynku należącego do M. K. przyszedł jej ojciec – Z. K.. Na miejscu zauważył, że było włamanie do domu jego córki. Stwierdził, że z budynku skradziono płytki podłogowe w ilości 40 m², kabinę prysznicową, baterię prysznicową, grzejnik rurkowy łazienkowy oraz 4 komplety klamek oraz płytki ozdobne 15 mb o łącznej wartości 3500 zł. O zdarzeniu zawiadomił Policję. Dzień wcześniej w dniu 18 października 2013r. około godziny 19.00 Z. K. był w domu córki. Wszystko było wtedy w porządku. W nocy nie zauważył niczego podejrzanego.

W późniejszym czasie Z. K. stwierdził, że z mieszkania córki zginęły również inne rzeczy. W tym szafka łazienkowa, umywalka, lustro, przedłużacze, wózek do przewożenia towaru.

Dowód:

- zeznania Z. K. k. 63 – 64v, 235v – 236;

- zeznania K. C. (1) k. 301v;

- zeznania G. C. (1) k. 301v – 302;

- protokół oględzin miejsca kradzieży do budynku mieszkalnego w L. nr 109 k. 65 – 68v;

- materiał poglądowy k. 249 – 257.

W dniu 09 listopada 2013 r. J. O. rozpoczął prace remontowe na poddaszu budynku jednorodzinny w O. pod nr 123 u J. T. (1). Oskarżony nie miał swoich narzędzi. Na czas wykonywania przez niego prac pokrzywdzony udostępnił mu na czas remontu swoje urządzenia. Były to m.in. piła spalinowa marki S. (...) nr D – (...), wkrętarka akumulatorowa marki S. z dwoma bateriami i ładowarką, szlifierka kątowna o nazwie B. & D. CD 115 oraz wyrzynarka o nazwie B. & D. KS 480 PE o łącznej wartości 750 złotych. J. T. (1) udostępnił oskarżonemu powyższe elektronarzędzia wyłącznie do korzystania z nich podczas remontu. Nie wyraził zgody, aby oskarżony korzystał z nich podczas innych prac, ani też wynosił je. Narzędzia te znajdowały się na poddaszu remontowanego budynku. J. T. (1) w trakcie prowadzonych prac nie wchodził na poddasze z uwagi na niedowład nogi. J. O. wykorzystując sytuację wynosił powierzone mu elektronarzędzia, które następnie zastawiał w lombardach. W dniu 12 listopada 2013 r. J. O. w lombardzie mieszczącym się w K. przy ul. (...) zastawił szlifierkę kątowną o nazwie B. & D. CD 115. Następnego dnia w lombardzie należącym do G. K., a znajdującym się w Z. Śl. na ul. (...) zastawił wyrzynarkę o nazwie B. & D. KS 480 PE oraz wkrętarkę akumulatorową marki S. z dwoma bateriami i ładowarką. W dniu 14 listopada 2013 r. J. O. ponownie pojawił się w lombardzie w K. przy ul. (...) i tam zastawił piłę spalinową marki S. (...) nr D – (...).

W dniu 14 listopada 2013 r. J. T. (1) wypłacił oskarżonemu część wynagrodzenia za wykonane prace. Po tym dniu J. O. już nie przeszedł i nie dokończył pracy u J. T. (1).

Dnia 16 listopada 2013 r. do J. T. (1) przyszedł znajomy. Mężczyzna miał mu pociąć drewno. Pokrzywdzony zaproponował mu, aby skorzystał z jego piły spalinowej, która miała znajdować się na poddaszu budynku. Gdy mężczyzna udał się we wskazane miejsce, okazało się, że nie ma tam piły spalinowej. Nie były również pozostałych elektronarzędzi, które pokrzywdzony na czas wykonywania prac powierzył oskarżonemu. Na poddaszu znajdowały się jedynie trzy ręczne wiertarki.

J. T. (1) po tym ujawnieniu tego próbował telefonicznie skontaktować się z oskarżonym, ten jednak odrzucał połączenia. Po jakimś czasie J. O. oddzwonił do pokrzywdzonego. Podczas rozmowy potwierdził, że wziął należące do niego elektronarzędzia. Mówił, że zwróci je.

Pokrzywdzony o zdarzeniu poinformował Policję. Podczas wykonywanych czynności funkcjonariusze Policji w lombardzie w K. zatrzymali szlifierkę kątowną o nazwie B. & D. CD 115 oraz piłę spalinową marki S. (...) nr D – (...).

Natomiast w lombardzie na ul. (...) w Z. Śl. zatrzymali wyrzynarkę o nazwie B. & D. KS 480 PE oraz wkrętarkę akumulatorową marki S. z dwoma bateriami i ładowarką.

Przedmioty te zostały zwrócone pokrzywdzonemu.

Dowód:

- zeznania J. T. (1) k. 2-4, 11 – 12, 234v – 235v, 330-331;
- zeznania M. M. k. 90 – 90v, 237v;
- zeznania G. K. k. 97 – 97v, 237 – 237v;
- zeznania K. C. (1) k. 301v;
- zeznania G. C. (1) k. 301v – 302;
- częściowo wyjaśnienia J. O. k. 88 – 89, 145 – 146, 219v – 220, 330;
- protokół zatrzymania rzeczy w lombardzie w K. wraz z opisem rzeczy k. 92 – 94;
- protokół zatrzymania rzeczy w lombardzie w Z. Śl. wraz z opisem k. 99 – 101;
- dokumentacja fotograficzna k. 103 – 110.

J. O. ma wykształcenie zawodowe, jest ślusarzem – mechanikiem narzędziowym. Obecnie przebywa w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności. Przed osadzeniem był bezrobotny, bez prawa do zasiłku. Utrzymywał się z prac dorywczych. Jest ojcem małoletniego dziecka.

Oskarżony był dotychczas wielokrotnie karany (k.386-388).

Dowód:

- wyjaśnienia J. O. k. 88 – 89, 145 – 146, 219v – 220, 330
- charakterystyka k. 126
- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 117 – 119;
- odpis wyroku zaocznego SR w Ząbkowicach Śl. sygn. akt II K 58/13 k. 120 - 120v.;

Oskarżony J. O. w trakcie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach od I do IV aktu oskarżenia. W swoich wyjaśnieniach podał, że dokonał zarzucanych mu włamań i kradzieży, a pieniądze uzyskane ze sprzedaży skradzionych rzeczy przeznaczył na utrzymanie rodziny tj. konkubiny i dziecka. Z jego wyjaśnień wynikało, że od 2011 r. mieszka u swojej konkubiny K. L. w L.. Konkubina nie pracuje i nie ma żadnych dochodów. On zaś otrzymuje rentę rodzinną oraz utrzymuje się z prac dorywczych, jednakże taki sposób zarobkowania nie wystarczał na utrzymanie rodziny. Oskarżony wyjaśnił, że skradzione rzeczy sprzedawał przypadkowym ludziom, natomiast rzeczy należące do J. T. (1) sprzedał w lombardzie w K. i Z. i nie ma na to żadnych pokwitowań. Podał również, że jeździł samochodem marki O. (...) koloru czerwonego należącym do teściowej i kradł sam. Oświadczył, że w domu nie posiada żadnych rzeczy, które pochodzą z przestępstw, gdyż rzeczy te od razu sprzedawał, a rzeczy pochodzące z włamań na drugi dzień sprzedał na giełdzie w K.. Nie zarobił na tym dużo, twierdził, że to były groszowe sprawy. Oświadczył, że żałuje tego co się stało, ale zrobił to dla rodziny (k. 88 – 89).

W trakcie kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony rzyznał się do popełnienia czynu zarzucanego mu punktem V aktu oskarżenia i skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 145 – 146).

Przed Sądem oskarżony J. O. przyznał się do popełnienia czynu zarzucanego mu punktem V aktu oskarżenia tj. kradzieży energii elektrycznej na szkodę Zakładu (...) w D.. Nie przyznał się natomiast do pozostałych zarzutów. Odnośnie zarzucanej mu kradzieży na szkodę J. T. (1) podał, że rzeczywiście pracował u pokrzywdzonego i robił u niego dwa szczyty na poddaszu, ocieplenie i kładł siatkę. Oświadczył, że w zamian za prace J. T. (1) miał mu wypłacić pieniądze, ale wypłacił tylko część tj. 200 zł. Natomiast pozostałych 350 zł nie wypłacił mu i dlatego też on powiedział pokrzywdzonemu, że weźmie sobie coś w związku z tym, że on nie chce mu zapłacić. Oskarżony twierdził, że otworzył wtedy garaż na pilota i zabrał wiertarkę, szlifierkę kontową i wkrętowiartarkę akumulatorową. Wtedy też dał pokrzywdzonemu termin 3 dni do wypłacenia pieniędzy. Oskarżony podał, że pokrzywdzony wiedział o tym, że on zabiera narzędzia. Mówił mu bowiem o tym, że jak nie odda pieniędzy za 3 dni, to on te rzeczy odda do lombardu, bo ma małe dziecko i musi mieć pieniądze. Oskarżony zaprzeczył, aby dokonał czynów zarzucanych mu w punktach I – III aktu oskarżenia. Twierdził, że był wtedy na dozorze elektronicznym i miał godziny wyjścia od godz. 06:00 do godz. 18:00. Odnośnie zaś zarzutu V oskarżony podał, że energię elektryczną podłączył początkiem maja 2013r., bo miało się urodzić jego dziecko. Twierdził, że sam to zrobił, a licznika już wtedy nie było. Odnosząc się do swoich wcześniejszych wyjaśnień, oskarżony podtrzymał je jedynie odnośnie zarzutu popełnionego na szkodę J. T. (1). Twierdził, że innych przestępstw nie popełnił. Przyznał się do nich, ponieważ jak podał Policja przyjeżdżała do niego do mieszkania i zastraszala go. Odnośnie I zarzutu podał, że żadnych rzeczy od pana G. nie brał. Nie był też w garażu Z. N. i nie dokonał włamania do tego garażu. Podał, że nie zabrał również żadnych rzeczy, które są opisane w pkt III zarzutu, bo go tam nie było. Co do rzeczy należących do J. T. (1) podał, że zabrał je, ale w okolicznościach, które opisał przed Sądem i nie kwestionuje ich wartości. Oskarżony wyjaśnił również, że prąd czerpał od czasu kiedy urodziło się dziecko. Twierdził, że wie, że prąd z podłączonego przez niego nielegalnego podłączenia był czerpany, wtedy gdy był pozbawiony wolności przez okres 3 tygodni. Później wszyscy razem dalej korzystali z tego nielegalnego podłączenia, które on wykonał (k. 219-220). Przesłuchany ponownie przed Sądem podał, że z prądu korzystał od maja 2013r. i on osobiście podłączył ten prąd, a co do narzędzi, które wyniósł od J. T. (1) podał, że chyba zrobił to jednego dnia i następnego oddał do lombardu. Podał, że pan C. i H. zatrzymali go po drodze jak jechał do pracy i nawet nie wytłumaczyli o co chodzi i dlatego się przyznał. Oświadczył, iż nie naruszał dozoru elektronicznego (k. 330).

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina oskarżonego J. O. w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 278 § 5 w zw. z § 1 k.k., zdaniem Sądu, nie budzi wątpliwości.

Świadczy o tym zebrany w toku postępowania materiał dowodowy w postaci zeznań świadków: J. T. (1), M. M., G. K. i T. G. oraz częściowo wiarygodnych wyjaśnień oskarżonego.

Uzupełnieniem osobowych źródeł dowodowych były także dokumenty w postaci: protokołów zatrzymania rzeczy należących do J. T. (1) w lombardach w Z. oraz w K. wraz z dokumentacją fotograficzną, protokołu kontroli nr (...) wraz z upoważnieniem do jej przeprowadzenia oraz schematem instalacji nielegalnego poboru energii ujawnionego u odbiorcy K. L. w L. pod nr (...), pismo (...) SA, Oddział w W., Region (...) w D. z dnia 28.03.2014 r. wraz z wykonaną kalkulacją nr 41 dotyczącą opłat za nielegalny pobór energii elektrycznej.

Przechodząc do oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał, że wyjaśnienia J. O., w których opisywał on okoliczności dotyczące przywłaszczenia elektronarzędzi na szkodę J. T. (1), jedynie za częściowo wiarygodne. Nie budzą wątpliwości wyjaśnienia oskarżonego, iż on zabrał narzędzia opisane w zarzucie aktu oskarżenia, a rzeczy należące do J. T. (1) sprzedał w lombardzie w K. i Z.. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach zgromadzonych w sprawie tj. zeznaniach J. T. (1), M. M. i G. K. oraz protokołach zatrzymania rzeczy ujawnionych w lombardach w K. i Z.. Powyższe dowodowy jednoznacznie wskazują

na sprawstwo J. O.. J. T. (2) podczas pierwszego przesłuchania zeznał, że po tym jak ujawnił w dniu 16 listopada 2013 r. fakt zniknięcia należących do niego narzędzi i telefonował do oskarżonego. Później ten oddzwonił do niego. W trakcie rozmowy potwierdził, że to on zabrał narzędzia. Także świadkowie M. M. i G. K. – pracownicy lombardów, w których ujawniono rzeczy, rozpoznane przez pokrzywdzonego zgodnie twierdzili, że zostały one zastawione przez J. O., który legitymował się dowodem osobistym i oświadczył, że rzeczy stanowią jego własność. Opisał także zastawione przez J. O. narzędzia oraz wskazali dokładne daty ich przekazania. Zeznania w/w świadków znajdują potwierdzenie w protokołach zatrzymania rzeczy. Z protokołów tych wynika jednoznacznie, że w lombardzie w K. funkcjonariusze Policji zatrzymali szlifierkę kątową o nazwie B. & D. CD 115 oraz piłę spalinową marki S. (...) nr D – (...), natomiast w lombardzie na ul. (...) w Z. Śl. zatrzymali wyrzynarkę o nazwie B. & D. KS 480 PE oraz wkrętarkę akumulatorową marki S. z dwoma bateriami i ładowarką. Zatrzymane narzędzia odpowiadają opisowi i nazwom wskazanym przez pokrzywdzonego podczas drugiego przesłuchania jakie złożył w postępowaniu przygotowawczym. Ponadto zostały one przez niego rozpoznane. W świetle powyższych okoliczności za niewiarygodne należy uznać wyjaśnienia oskarżonego dot. opisywanych przez niego przed Sądem okoliczności związanych z wejściem w posiadanie narzędzi J. T. (1). J. O. twierdził, że pokrzywdzony wiedział o tym, iż zabiera on narzędzia. Z jego wyjaśnień wynikało, że pokrzywdzony był obecny przy tym, jak on z garażu zabierał wiertarkę, szlifierkę kątową i wkrętowiartarkę akumulatorową. Wyjaśnił przy tym, że jego zachowanie spowodowane było tym, iż pokrzywdzony wypłacił mu jedynie część pieniędzy za wykonaną pracę. Wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie przeczą zeznania J. T. (1), jak i zeznania M. M. i G. K., którzy podali, iż oddając w/w rzeczy do lombardu oskarżony twierdził, iż stanowią one jego własność. Pokrzywdzony stanowczo twierdził, że nie wiedział o tym, że oskarżony zabrał należące do niego narzędzia. Z jego zeznań wynikało, że fakt ten został przez niego ujawniony dopiero w dniu 16 listopada 2013 r. tj. po tym jak jego znajomy przyszedł pociąć mu drewno. J. T. (1) zeznał, że chciał, aby mężczyzna skorzystał z jego piły, która miała znajdować się na poddaszu budynku. Gdy jednak mężczyzna udał się we wskazane przez niego miejsce nie było tam piły, ani też innych narzędzi, które pokrzywdzony powierzył oskarżonemu na czas wykonywania przez niego prac remontowych w jego budynku. Pokrzywdzony stanowczo utrzymywał, że udostępnił oskarżonemu swoje narzędzia wyłącznie do korzystania podczas remontu i nie udzielił mu zgody, aby ten wynosił je i korzystał z nich podczas innych prac. Przed Sądem pokrzywdzony zaprzeczył temu, iż między nim a oskarżonym doszło do rozmowy, w trakcie, której J. O. miał mówić, że bierze narzędzia i odda je, gdy on zapłaci mu za pracę. J. T. (1) stanowczo utrzymywał, że zapłacił, a nawet nadpłacił za pracę wykonaną przez oskarżonego, pomimo, że ten nie zakończył prac w jego domu.

Sąd uznał, że zeznania pokrzywdzonego J. T. (1) stanowią w pełni wiarygodne i obiektywne źródło dowodowe. Jego zeznania w toku niniejszego postępowania były konsekwentne i stanowcze. Ponadto jest on osobą obcą dla oskarżonego i zdaniem Sądu nie miał żadnego powodu, aby zeznawać w sposób niezgodny z prawdą. Dodatkowymi dowodami, które częściowo potwierdzają relację J. T. (1) i jednocześnie przeczą wersji przedstawianej przez J. O. są zeznania pracowników lombardów: M. M. i G. K.. Pierwszy z nich zeznał, że J. O. był w lombardzie w K. w dniu 12 listopada 2013 r. wtedy zastawił szlifierkę kątową o nazwie B. & D. CD 115, następnym razem pojawił się w dniu 14 listopada 2014 r. zastawiając piłę spalinową marki S. (...) nr D – (...). Z zeznań G. K. wynikało natomiast, że oskarżony pojawił się w należącym do niego lombardzie w Z. Śl. w dniu 13 listopada 2013 r., wtedy też zastawił wyrzynarkę o nazwie B. & D. KS 480 PE oraz wkrętarkę akumulatorową marki S. z dwoma bateriami i ładowarką. Z zeznań w/w świadków wynika zatem jednoznacznie, że J. O. sukcesywnie wynosił narzędzia należące do J. T. (1), które następnie zastawiał w lombardach. Powyższe przeczy jego wersji zdarzenia, a jednocześnie utwierdza Sąd w przekonaniu, że J. T. (1) do czasu ujawnienia przez znajomego braku narzędzi, nie wiedział o działaniach podjętych przez oskarżonego i odbywało się wbrew jego woli.

Za wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia J. O. odnośnie opisywanych przez niego okoliczności związanych z nielegalnym poborem energii elektrycznej. Oskarżony w toku niniejszego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz podał motywy swojego postępowania. Wyjaśnił, że energię elektryczną podłączył początkiem maja, gdy miało się urodzić jego dziecko. Twierdził, że sam wykonał podłączenie. Dalej z jego wyjaśnień wynikało, że wiedział, że prąd, który pochodził z nielegalnego podłączenia, które on wykonał, był pobierany także wtedy, gdy oskarżony był w sierpniu 2013r. pozbawiony wolności.

Uzupełnieniem i potwierdzeniem wyjaśnień J. O. były zeznania T. G. potwierdzone protokołem kontroli nr (...) oraz dołączonym do niego schematem instalacji nielegalnego poboru energii u odbiorcy K. L. w L. pod nr (...). Zeznała ona, że w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 16.10.2013 r. w miejscowości L. nr (...) ujawniono nielegalny pobór energii elektrycznej. Podała, że przewody linii zasilającej były skręcone z instalacją zalicznikową. Na tablicy podlicznikowej nie było licznika, a w tym miejscu były skręcone przewody. (...) była pobierana z całkowitym pominięciem układu pomiarowego. Przed Sądem w/w świadek wyjaśniła w jaki sposób ustalono wartość pobranej energii oraz wskazała na jakiej podstawie ustalono czasokres nielegalnego poboru energii. Z jej zeznań wynikało, że za początek nielegalnego poboru energii przyjęto dzień demontażu licznika. Świadek twierdziła, że ustalono to na podstawie rozmowy z kobietą, która była obecna przy kontroli. Natomiast wartość energii ustalono głównie w oparciu o okres, w którym energia była pobierana oraz na podstawie taryfy. Zeznania T. G. uznać należało za w pełni wiarygodne albowiem były one logiczne, konsekwentne i znajdowały potwierdzenie w dokumentacji nadesłanej przez pokrzywdzoną firmę, w tym przede wszystkim w protokole kontroli nr (...) oraz dołączonym do niego schematem instalacji nielegalnego poboru energii u odbiorcy K. L. w L. pod nr (...). Schemat ten w sposób jasny obrazuje sposób wykonania instalacji wykonanej przez oskarżonego. Także kalkulacja opłat za nielegalny pobór energii elektrycznej wykonana przez firmę (...) SA, Oddział w W., Region (...) w D. nie budzi wątpliwości.

Biorąc pod uwagę omówione wyżej zeznania T. G. Sąd uznał wyjaśnienia J. O. odnośnie wykonanego przez niego nielegalnego podłączenia do energii elektrycznej za wiarygodne. Także zdaniem Sądu brak jest też podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonego odnośnie okresu nielegalnego pobierania przez niego energii elektrycznej, w szczególności, iż z zeznań T. G. wynika jedynie, iż okres wskazany w akcie oskarżenia został przyjęty na podstawie tylko danych dot. demontażu licznika pod nr (...).

W świetle powyższych ustaleń faktycznych oraz oceny dowodów, zdaniem Sądu, wina i sprawstwo oskarżonego J. O. w zakresie przypisanych mu czynów z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 278§5 w zw. z §1 k.k., nie budzi wątpliwości. Mając na uwadze wiarygodne zeznania J. T. (1), M. M. i G. K. nie ulega wątpliwości, że J. O. swoim zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od dnia 12 listopada 2013 r. do dnia 14 listopada 2013 r. w miejscowości O., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia w postaci: szlifierki kątowej o nazwie B. & D. CD 115, piły spalinowej S. M. 181 nr D – (...), wyrzynarki o nazwie B. & D. KS 480 PE oraz wkrętarki akumulatorowej S. z dwoma bateriami i ładowarką o łącznej wartości około 750 złotych na szkodę J. T. (1), a tym samym wypełnił on znamiona czynu z art. 284 § 2 k.k w zw. z art. 12 k.k. W oparciu o omówiony wyżej materiał dowodowy, w tym przede wszystkim zeznania J. T. (1) Sąd przyjął, iż J. O. dokonał przywłaszczenia narzędzi powierzonych mu przez J. T. (1) na czas i w celu wykonywania prac u pokrzywdzonego. Narzędzia te jak wynika z zeznań M. M. i G. K. oskarżony zastawił w lombardzie w dniach: 12, 13 i 14 listopada 2013 r. J. O. dokonał więc rozporządzenia powierzoną mu cudzą rzeczą ruchomą wbrew woli ich właściciela. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że dopuścił się on przestępstwa sprzeniewierzenia. W chwili postawiania rzeczy w lombardach ujawnił wolę rozporządzenia rzeczami, które nie należały do niego i nie miał on prawa nimi dysponować, co stanowczo podkreślał w swoich zeznaniach pokrzywdzony. Ustalając wartość sprzeniewierzonych narzędzi Sąd wziął pod uwagę zeznania J. T. (1). Pokrzywdzony dokładnie opisywał wartość poszczególnych narzędzi. W ocenie Sądu brak jest podstaw, aby kwestionować dokonana przez pokrzywdzonego wycenę, co także nie czynił sam oskarżony. Mając zaś na uwadze, że oskarżony działał w krótkich odstępach czasu a jego zamiarem była chęć przywłaszczenia powierzonych mu narzędzi, Sąd przyjął, że J. O. zarzucanego mu czynu dopuścił się umyślnie z zamiarem bezpośrednim w ramach czynu ciągłego przewidzianego w przepisie art. 12 kk. Także w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci wiarygodnych wyjaśnień J. O. potwierdzonych zeznaniami T. G. oraz protokołem kontroli nr (...) i dołączonym do niego schematem instalacji nielegalnego poboru energii u odbiorcy K. L. w L. pod nr (...), także nie ulega wątpliwości, iż oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od maja 2013 r. do 16 października 2013 r. w miejscowości L. poprzez całkowite pominięcie układu pomiarowego dokonał kradzieży energii elektrycznej o nieustalonej bliżej wartości nie mniejszej niż 323,16 złotych, czym działał na szkodę Zakładu (...) w D. wyczerpał znamiona występku z art. 278 § 1 i 5 k.k. Ustalając okres nielegalnego poboru energii elektrycznej Sąd wziął pod uwagę wyjaśnienia oskarżonego, który podał od kiedy i przez jaki okres pobierał energię elektryczną z nielegalnie wykonanego przez niego podłączenia. Ustalając zaś wartość

pobranej energii Sąd wziął pod uwagę dane dot. wartości podane w kalkulacji wykonanej przez firmę (...) SA, Oddział w W., Region (...) w D. (k. 296 – 297).

Wymierzając oskarżonemu J. O. kary Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 53 k.k. oraz uwzględnił okoliczności wpływające tak obciążająco, jak i łagodząco na jej wymiar.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował fakt, iż oskarżony przyznał się do czynu popełnionego na szkodę Zakładu (...) w D. i dokładnie opisał okoliczności związane z nielegalnym poborem energii elektrycznej. Jako okoliczność obciążającą potraktowano uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego oraz to, iż przypisanych mu czynów dopuścił się w czasie gdy obywał karę pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego. Za surowym ukaraniem oskarżonego przemawia też niewątpliwie nagminność tego typu przestępstw oraz związana z tym konieczność prewencyjnego oddziaływania na społeczeństwo. Zaznaczyć przy tym należy, iż przypisanych oskarżonemu czynów dopuścił się on nie tylko w czasie odbywania kary, ale także w okresie próby orzeczonej w związku ze skazaniem w sprawach II K 58/13 oraz II K 33/13 tut. Sądu, a także po wydaniu wyroku w sprawie II 590/13 tut. Sądu.

Reasumując powyższe Sąd uznał, iż kara 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności wymierzona za czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz kara 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 5 w zw. z § 1 k.k. będą karami adekwatnymi do stopnia zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości każdego z przypisanych mu występów, uwzględniają wysokości szkody wyrządzonej czynami i spełniają również swoje postulowane ustawowo cele, tak w zakresie prewencji szczególnej – powodując, że oskarżony nie wróci ponownie na drogę przestępstwa, jak i w zakresie prewencji ogólnej.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd – biorąc pod uwagę zbieżność czasowo – przestrzenną czynów przypisanych oskarżonemu, a także tożsamość przedmiotu ochrony – zastosował zasadę częściowej absorpcji i w granicach przewidzianych w art. 86 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara w powyższym wymiarze spełni swoje cele prewencyjne, tak w zakresie oddziaływania zapobiegawczego w stosunku do J. O., jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz zadośćuczynienia społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Z uwagi na wielokrotną karalność oskarżonego, w tym także za przestępstwa podobne, zdaniem Sądu, powyższe cele będzie w stanie spełnić jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności. Postępowaniem swym ten oskarżony wykazał się lekceważeniem zasad porządku prawnego i dotychczasowych orzeczeń Sądów. Jak wskazuje postawa J. O., przypisane mu w ramach niniejszego postępowania czyny, nie był incydentalnym zdarzeniem w jego życiu, a wręcz stanowią wyraz obranego przez niego sposobu życia. Dotychczasowe kary z warunkowym zawieszeniem wykonania (ostatni raz wyrokiem z dnia 29.10.2013r. w sprawie II K 590/13 za przestępstwa podobne) w żaden sposób nie skłoniły oskarżonego do zmiany jego postawy wobec prawa i nie odstraszyły go od kontynuowania przestępczej działalności. Zdaniem Sądu kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie spełniłyby zatem celu jakiego ma służyć i nie zapobiegłyby powrotowi oskarżonego na drogę przestępstwa. Sam fakt, że J. O. powraca na drogę przestępstwa świadczy o jego postawie życiowej, która nie może być premiovana przez Sąd. Oskarżony odbywając karę winien mieć czas na przewartościowanie swojego życia i zastanowienie się nad jego dalszym sposobem życia, w szczególności, iż jest ojcem rocznego dziecka.

Mając na uwadze sytuację materialną J. O., fakt, iż obecnie przebywa w zakładzie karnym, a wcześniej utrzymywał się jedynie z prac dorywczych i nie ma żadnego majątku, Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił go od obowiązku ponoszenia wydatków powstałych w sprawie.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie, brak dowodów pozwalających w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości przypisać oskarżonemu J. O. popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I, II i III aktu oskarżenia. Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego co prawda przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jednakże nie podał żadnych konkretnych okoliczności związanych z tymi przestępstwami. Stwierdził jedynie, że pieniądze uzyskane ze sprzedaży skradzionych rzeczy przeznaczył na utrzymanie rodziny tj. konkubiny i sześciomiesięcznego dziecka, gdyż dotychczasowy sposób zarobkowania, tj. wykonywanie przez niego prac

dorywczych nie wystarczał na utrzymanie rodziny. Podał jedynie, iż skradzione rzeczy sprzedawał przygodnym ludziom. Z jego wyjaśnień wynikało, że jeździł wówczas samochodem marki O. (...) koloru czerwonego, a kradzieży dokonywał sam. Przed Sądem oskarżony zmienił jednak swoje wyjaśnienia i nie przyznał się do popełnienia w/w czynów i podał, iż w czasie postępowania przygotowawczego przyznał się, ponieważ Policja przyjeżdżała i zastraszała go. Pomimo, iż w świetle zeznań świadków K. C. (1) i G. C. (1), wyjaśnienia oskarżonego co do jego motywów przyznania się do zarzucanych czynów na etapie postępowania przygotowawczego, nie podlegają na prawdzie, to zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie brak jest jakichkolwiek obiektywnych i rzetelnych dowodów, które pozwalałyby zweryfikować wiarygodność relacji J. O. z postępowania przygotowawczego. Przesłuchani w sprawie pokrzywdzeni S. G. (2), Z. N. i Z. K. nie posiadali żadnych informacji na temat sprawcy. Przy czym co istotne świadek Z. K. w swoich zeznaniach przed Sądem podał, że nie jest możliwe, aby rzeczy skradzione z domu należącego do jego córki, a przede wszystkim kabinę prysznicową, wyniosła jedna osoba. Do sprawy nie wniosły nic także zeznania świadka S. Z.. Również ślady linii papilarnych zabezpieczone w trakcie oględzin garaży znajdujących na ul. (...) w Złotym Soku nie pozwoliły na ustalenie sprawcy przestępstwa. Z pisemnej opinii wydanej przez biegłego z zakresu badań daktyloskopijnych A. B. wynika, iż ślady linii papilarnych z uwagi na brak dostatecznej liczby cech szczególnych nie nadają się do identyfikacji. Powyższa opinia zasługuje, zdaniem Sądu, na pełne zaufanie – jest ona jasna, rzeczowa i nie budzi żadnych zastrzeżeń, co do logicznej poprawności i merytorycznej słuszności zawartych w niej wniosków. Także z zeznań funkcjonariusza Policji G. C. (2) wynika, iż poza ujawnionymi w lombardach przedmiotami, które należały jedynie do J. T. (1), nie odnaleziono podstałych rzeczy, natomiast z informacji nadesłanych z w/w lombardów wynika, iż oskarżony poza rzeczami należącymi do J. T. (1) w okresie wskazanym w zarzutach oskarżony nie oddawał żadnych innych rzeczy. Stąd też w zasadzie jedynymi dowodami obciążającymi J. O. są jego nieprecyzyjne wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego oraz ujawniona w raporcie naruszeń nieobecność oskarżonego w raporcie naruszeń z akt dozoru VD 805/13 w dniach 20, 21.09.2013r. Zdaniem Sądu czas 25 minut, biorąc pod uwagę odległości ponad 8 km pomiędzy tymi miejscowościami, nie jest wystarczający na dojazd z miejscowości L. do Z., dokonanie przestępstw oraz powrót do miejsca stałego pobytu. Przy tym należy zaznaczyć, iż Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków: S. G. (2), Z. N. i Z. K. odnośnie opisywanych przez nich okoliczności związanych z popełnieniem przestępstw na ich szkodę, a w przypadku Z. K. na szkodę jego córki. Niemniej jednak podane przez nich informacje w żaden sposób nie przyczyniły się do wyjaśnienia przedmiotowej sprawy, a przede wszystkim powiązania zdarzeń przez nich opisanych z osobą oskarżonego. Sąd nie znalazł również podstaw do zakwestionowania zeznań świadków: K. C. (1) i G. C. (1), jednakże i te nie wniosły niczego istotnego do sprawy. Natomiast spostrzeżenia K. C. (2) odnośnie naruszenia przez oskarżonego dozoru elektronicznego, zdaniem Sądu, nie mogą same stanowić podstawy uznania J. O. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów w pkt I, II i III aktu oskarżenia.

Reasumując omówiony wyżej materiał dowodowy, Sąd doszedł do przekonania, iż realia niniejszej sprawy nie pozwalają w sposób nie budzący wątpliwości przypisać oskarżanemu J. O. popełnienia zarzucanych mu czynów w pkt I, II i III aktu oskarżenia. W ocenie Sądu wyjaśnienia J. O. z postępowania przygotowawczego w tym zakresie były zbyt ogólne, aby na ich podstawie oraz jego ok. 25 minutowej nieobecności w domu stwierdzonej w raporcie naruszeń, przypisać oskarżonemu sprawstwo w zakresie zarzucanych mu czynów. Wskazać należy, iż każdego oskarżonego zgodnie z art. 5 § 1 kpk chroni zasada domniemania niewinności, a dowody zgromadzone w niniejszej sprawie nie mają, zdaniem Sądu, takiej mocy i wartości by to domniemanie przełamać. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk w zw. z art. 414 § 1 kpk i w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 5 § 1 i 2 kpk, Sąd uniewinnił J. O. od popełnienia czynów opisanych w pkt I, II i III aktu oskarżenia, a o kosztach postępowania w tym zakresie orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 kpk, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

O wynagrodzeniu dla obrońcy z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z art. 619 § 1 kpk oraz w myśl § 19 w zw. z § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.)

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę przesłać obrońcy oskarżonego,
3. kal. 14 dni.